

[Ingerlise Koefoed]

gøre. Jeg ved, at der i teatrets ledelse har været ønske om at bevare en eller anden nærkontakt til det politiske led.

De tre landsdelsscener i Odense, Århus og Ålborg opretholdes jo med tilskud fra staten. På samme måde som alle andre steder er den øremærkede refusion jo afløst af tilskud. Jeg vil godt under udvalgsarbejdet have en lidt nøjere redegørelse for, hvordan de landsdelsscener egentlig har det i dag, og hvordan de vil kunne klare sig. Og jeg vil godt her sige, at jeg under alle omstændigheder mener, at det er vigtigt, at vi hvert år i forbindelse med finanslovbehandlingen tager tilskuddet og tilskudsprocenten op, for hvis vi i dag låser os fast på det tilskud, der er her, og derefter regulerer det nedad, bliver det meget vanskeligt for nye ting at få plads inden for teaterlovsområdet. Derfor ønsker jeg, at vi skal overveje at tage det op årligt, som vi også vedtog det med museumsloven.

Jeg synes, det er godt nok – det er nogenlunde godt nok i hvert fald – det, der sker med Den Storkøbenhavnske Landsdelsscene. Men jeg opfordrer til, at man venter med at tage den endelige beslutning her, indtil alting er kommet helt på plads inden for landsdelsscenen, indtil det f.eks. er sikret, at Riddersalen bliver til et egnsteater på Frederiksberg osv.

Så er der hele spørgsmålet om Det Rejsende Landsteater, og det har jo været diskuteret meget allerede. Der har i teaterforeningerne været nogen tvivl om, hvordan det ville gå med teaterforeningernes arbejde, når man overlod valget af de løst tilknyttede turnéteatre til Teaterrådet. Dertil må man vel så sige, at i den pressemeddelelse, som Folketingets Kulturudvalg i dag har fået fra Teaterrådet om den nye teaterlov, står der helt tydeligt, at »opgaven for disse supplerende turnéteaterforestillinger vil således være at sikre et alsidigt repertoire, der bliver præget af forskellighed samt utraditionelle forestillinger og af forestillinger, der henvender sig til forskellige publikumsgrupper«.

Det vil sige, at Teaterrådet er opmærksomt på problemerne, og selv om jeg ellers har været imod, at man i lovforslaget havde indbygget den ankemulighed for teaterrådsafgørelser, som nu skal ligge i loven, vil jeg sige, at ud over, at man altså har denne forsikring fra Teaterrådets side, får man også den ankemulighed, at man kan gå til kulturministeren. Jeg mener derfor, at den ankemulighed bør opretholdes.

Jeg synes, at de 25 pct., som var forbeholdt børneteater i Det Rejsende Landsteaters virksomhed, på en eller anden måde burde opretholdes. Jeg synes, at man burde forpligte Det Danske Teater, måske Den Jyske Opera, måske de turnéteatre, der bliver godkendt til turnévirksomhed, til også at vise en hel del børneteater.

Det store dyr i åbenbaringen sidste gang var egnsteatrene, og man må vel sige, at det også er dér, ministeren har lyttet ivrigst og ændret mest på strukturen.

Principielt synes jeg, at ideen om, at de 80 pct. går direkte til egnsteatrene, mens resten bliver i Teaterrådet, er god nok, men jeg er usikker på, hvad konsekvenserne vil blive, hvis man giver mange tilskud på 75 pct., for det betyder jo i realiteten, at der bliver meget lidt tilbage til de øvrige.

Jeg er glad for, at man opretholder rabatten ved køb af børneteaterbilletter, men opfordrer til, at tilslutningen fra amterne ikke bliver frivillig.

Teaterrådet får jo en stor kompetence her – jeg synes, at det er fint med Danseteatret, jeg synes, at det er fint, at man får mulighed for at lægge budgetter for flere år ad gangen for de små teatre. Men jeg synes også her, at det kniber med pengene, med kræfterne og med personalet. Jeg synes, der er for få mennesker i Teaterrådet til, at de kan overkomme alle de opgaver, som de bliver stillet over for.

Og vedrørende abonnementsordningen, billetkøbsordningen: SF tilslutter sig i princippet et ens tilskud pr. billet; vi synes, det er rigtigt og rimeligt. Vi er som sædvanlig usikre på, om her er penge nok. Vi er tilfredse med, at der opretholdes et tilskud på 50 pct. til ungdomsbilletterne og tilskud til billetkøbsordninger.

Endelig vil jeg sige, at vi vil arbejde for, at amatørteatrene, der – så vidt jeg har forstået – er helt i bund for øjeblikket rent bevillingsmæssigt, får nogle flere penge, end der står her.

Vi er også glade for, at der bliver mulighed for flere uddannelser ved teaterskolerne.

Alt i alt altså ikke så negativt som sidst – langt fra så negativt – men med nogen tøven over for finansieringsmulighederne. Hvis vi nu ikke kan skaffe flere penge – men det tror jeg vi må kunne – vil jeg sige, at så prioriterer vi selvfølgelig som sidst først og fremmest børneteateret, egnsteatret, de små teatre, de eksperimen-